

Včera, dnes i zítra

Když v mír tvé oči zaplanou, nevěřím jim, jistě klamou. Chtějí mi ukázat bezpečí, které však změníš v davové šílenství. Použiješ mě, jako ovečku, již daroval jsi pít, ostatní půjdou za smečkou ve stopách tvých. Však vody je málo a spotřeby moc. V životech lidských spočívá tvá moc?

Na hrbu krev a v mysli vztek, to všechno že tě neposlech? Tobě těžké je vzdorovat, když druhými chceš manipulovat. Ti, jež nepomůžou tvému dílu, na ně pak svedeš všechnu vinu a vyženeš je do šedého splínu?

To říkáš si člověk, ne-spíš zrůda! Mám z tebe nechut' a vztek, včera, dnes i zítra. Rodině mé namlouváš blaho, přátelům svým slibuješ mír. I mně nabízíš své dlaně, ani okem však nepohlédnu na ně. Má mysl nebude v okovech. Nejprv bys ukázal slunný den, pak ale přijde bouře jen, v níž pomalu utápíš všechny kolem.

Prosit mě můžeš horem dolem, chléb nabízet. Čekáš, až dostanu žízeň a obrátím se ve tvou přízeň? Ach, jak chybná je tvá snaha, dopřát iluzi blaha. Tebou dál nenechám se zmást, život můj nebudeš krást.

Pravíš, že špatná je má cesta, podlehnout tobě byla bych zcela šťastná. Já však raději budu prachem, než jedním z vás. Davem fanatickým vrahem.

Tak usedám až dole pod všechnou tou hanbou lidstva. Hanbím se – ne však vlastním studem, ale zkázou lidstva. Už nenabízíš přízeň svou, už pouze hlínu mám nad hlavou.

Marie Dvořáková 17 let, literární soutěž – II. kategorie
18. 12. 1999

Lutova 9, 378 06 Chlum u Třeboně
Dvorakovamerry@seznam.cz

Sřední uměleckoprůmyslová škola Bechyně
2. K
ved. pedagog – Soňa Houdková
konzultant – Ludmila Krůčková